

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. E. Culinca)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, I. Dutca, A. Malîi)

Î N C H E I E R E

14 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al
Poliției,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe
Străisteanu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratul
General al Poliției, Direcția de Poliție a municipiului Chișinău, Inspectoratul de
Poliție al sectorului Botanica, municipiul Chișinău cu privire la constatarea încălcării
drepturilor de către organele de drept și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost admisă cererea de apel depusă de Gheorghe Străisteanu, casată hotărârea din 30
iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) și emisă o nouă hotărâre de
admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 24 decembrie 2019, Gheorghe Străisteanu a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratul
General al Poliției, Direcția de Poliție a municipiului Chișinău, Inspectoratul de
Poliție al sectorului Botanica, municipiul Chișinău cu privire la constatarea încălcării
drepturilor de către organele de drept și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Gheorghe Străisteanu a menționat că, la 03 iulie 2019,
agentul constator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al IGP, Ștefan
Teleaga, a întocmit în privința reclamantului procesul-verbal nr. MAI04671121 cu
privire la contravenție, aplicându-i o sancțiune sub formă de amendă în mărime de
1000 lei, în baza art. 104 Cod contravențional.

A afirmat că la aceeași dată, a depus contestație împotriva procesului-verbal cu
privire la contravenție, iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din
26 noiembrie 2019, contestația a fost admisă, fiind anulat procesul-verbal, pe
motivul inexistenței faptei contravenționale.

Astfel, faptul fabricării, falsificării de către ofițerul de poliție Ștefan Teleaga a
dosarului contravențional din 03 iulie 2019 a fost constatat prin hotărârea

Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) din 26 noiembrie 2019, care a rămas irevocabilă prin necontestare.

A declarat că printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, s-a stabilit că Gheorghe Străisteanu a fost tras la răspundere contravențională și sancționat vădit ilegal, contrar prevederilor Codului contravențional, prin falsificarea unui proces-verbal cu privire la contravenție și alte decizii de sancționare. Ca urmare, a fost încălcat grav dreptul reclamantului de a nu fi tras la răspundere contravențională (penală), adică un drept fundamental prevăzut de Constituția Republicii Moldova și Convenția Europeană, fiind încălcat și principiul prezumției nevinovăției, încălcare care cade sub incidența art. 6 § 1 din Convenția Europeană.

A afirmat că prejudiciu moral și material este în directă legătură cu acțiunea ilegală a angajatului Inspectoratului Național de Patrulare, care a acționat vădit ilegal, ignorând intenționat prevederile legislației în vigoare.

A comunicat că falsificarea în privința reclamantului a procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI04671121 din 3 iulie 2019 și tragerea la răspundere contravențională (penală) contrar legislației în vigoare pentru o faptă pe care nu a comis-o, i-a provocat daune morale și materiale irecuperabile.

A estimat mărimea prejudiciului moral în sumă de 5500 lei, pe care o consideră mai mică decât mărimea sumelor oferite de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în cauze similare decise împotriva Moldovei, cauzat prin sentimente de frustrare cauzate de caracterul ilegal al acțiunilor Inspectoratului Național de Patrulare comise vădit contrar legislației.

A invocat că are de suferit din cauza nenumăratelor ilegalități comise în privința sa de către angajații Inspectoratului Național de Patrulare, prin falsificarea mai multor dosare contravenționale (penale), urmărire secretă, ilegală, amenințări, umilire, înjosire, refuzul furnizării informației solicitate, refuzul înregistrării cererilor, plângerilor, acțiuni care demonstrează că angajații Inspectoratului Național de Patrulare intenționat acționează contrar legislației în vigoare.

A declarat că are stări de anxietate, suferințe psihice, stresuri, nervi, griji, afectare sufletească și spirituală, oboseală, dificultăți, demoralizare, descurajare, cauzate de incertitudinea creată de angajații Inspectoratului Național de Patrulare.

În fața instanței de judecată a solicitat constatarea faptului încălcării dreptului său de a nu fi tras ilegal la răspundere contravențională (penală) și încălcarea principiului prezumției nevinovăției; constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 § 1 din Convenția Europeană, încălcare comisă prin întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI04671121 din 03 iulie 2019 și aplicarea unei sancțiuni vădit ilegale, prin fabricarea, falsificarea dosarului contravențional (penal) din 03 iulie 2019; încasarea din contul Inspectoratului de Poliție Buiucani, Inspectoratul Național de Patrulare, Direcției de Poliție a municipiului Chișinău și a sumei de 5500 lei cu titlu de prejudiciul moral cauzat prin fabricarea, falsificarea dosarului contravențional din 03 iulie 2019 și aplicarea în privința reclamantului a unei sancțiuni contravenționale (penale) intenționat ilegale.

Prin hotărârea din 30 iulie 2020 a Judecătoria Chișinău (sediul Centru), acțiunea înaintată de Gheorghe Străisteanu a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că, deoarece în cadrul examinării

cauzei nu au fost constatate motive justificative, ce ar acorda reclamantului posibilitatea de a-și valorifica dreptul său la acțiune în temeiul prevăzut de legii relevante. Or, reieșind din prevederile legale, în cauzele contravenționale se poate pretinde repararea prejudiciului cauzat contravenientului doar în cazurile supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată.

Prin decizia din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Gheorghe Străisteanu, casată hotărârea din 30 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru) și emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii.

A fost constată încălcarea dreptului lui Gheorghe Străisteanu la un proces echitabil, prevăzut la art. 6§1 CEDO.

A fost încasat din contul Inspectoratului General al Poliției Direcția de Poliție a municipiului Chișinău în beneficiul lui Străisteanu Gheorghe prejudiciul moral în mărime de 500 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut în hotărârea sa că, admiterea contestației depuse de Gheorghe Străisteanu și respectiv anularea actelor întocmite în privința acestuia, denotă faptul că la momentul sancționării contravenționale a reclamantului, agentul constator nu a elucidat toate circumstanțele cauzei și anume faptul că Gheorghe Străisteanu era nevinovat în comiterea faptei imputate și în consecință, Gheorghe Străisteanu eronat a fost sancționat, fiindu-i afectat dreptul la prezumția nevinovăției. Astfel, anularea actelor privind tragerea la răspundere contravențională și sancționarea reclamantului este o consecință a constatării, a acțiunilor incorecte ale agentului constator, fiind o condiție respectată în sensul antrenării răspunderii autorității competente.

La 23 martie 2021, Inspectoratul General al Poliției, a contestat cu recurs decizia din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului au invocat faptul că instanța de apel la emiterea deciziei a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 10 februarie 2021, astfel, se constată că recurentul s-au conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate Inspectoratul General al Poliției, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Inspectoratul General al Poliției.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale

Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru